

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

Handelingen

Annales

INTEGRAAL VERSLAG
VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE

COMPTE RENDU INTÉGRAL
DE LA RÉUNION PUBLIQUE DE LA

COMMISSIE VOOR DE SOCIALE ZAKEN
VAN

COMMISSION DES AFFAIRES SOCIALES
DU

29-02-2000

29-02-2000

AGALEV-ECOLO	:	Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
CVP	:	Christelijke Volkspartij
FN	:	Front National
PRL FDF MCC	:	Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone - Mouvement des Citoyens pour le Changement
PS	:	Parti socialiste
PSC	:	Parti social chrétien
SP	:	Socialistische Partij
VLAAMS BLOK	:	Vlaams Blok
VLD	:	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU&ID	:	Volksunie&ID21

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 50 0000/000 : Parlementair Document van de 50e zittingsperiode +
het nummer en het volgnummer
QRVA : Schriftelijke Vragen en Antwoorden
HA : Handelingen (Integraal Verslag)
BV : Beknopt Verslag
PLEN : Plenumvergadering
COM : Commissievergadering

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 50 0000/000 : Document parlementaire de la 50e
législature, suivi du n° et du n° consécutif
QRVA : Questions et Réponses écrites
HA : Annales (Compte Rendu Intégral)
CRA : Compte Rendu Analytique
PLEN : Séance plénière
COM : Réunion de commission

Officiële publicaties uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers
Bestellingen :
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : alg.zaken@deKamer.be

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants
Commandes :
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be
e-mail : aff.generales@laChambre.be

Inhoud

Dinsdag 29 februari 2000

COMMISSIE VOOR DE SOCIALE ZAKEN - COM 132

Mondelinge vraag van de heer Guy D'haeseleer tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de achterstand bij de publicatie van CAO's op jaarbasis" (nr. 1103)

sprekers : **Guy D'haeseleer, Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid

Mondelinge vraag van de heer Paul Timmermans aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "het door de onderneming 'Glaverbel' overwogen beroep op brugpensioen en ontslag van werknemers die meer dan 50 jaar oud zijn" (nr. 1110)

sprekers : **Paul Timmermans, Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid

Mondelinge vraag van de heer Paul Timmermans aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "het beroep op vrijwillige werknemers in het kader van Euro 2000" (nr. 1111)

sprekers : **Paul Timmermans, Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid

Mondelinge vraag van de heer Jef Valkeniers aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de overwogen herziening van de reglementering inzake sociale zekerheid ten gunste van jongeren die aan ontwikkelingssamenwerking doen" (nr. 1190)

sprekers : **Jef Valkeniers, Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid

Interpellatie van de heer Koen Bultinck tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "mogelijke misbruiken bij de fondsen voor bestaanszekerheid" (nr. 248)

sprekers : **Koen Bultinck, Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid, **Hans Bonte, Joos Wauters**, voorzitter, **Filip Anthuenis, Danny Pieters**

Moties

Mondelinge vraag van de heer Filip Anthuenis aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de vastlegging van de arbeidsduur op jaarbasis" (nr. 1069)

sprekers : **Filip Anthuenis, Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid

Sommaire

Mardi 29 février 2000

COMMISSION DES AFFAIRES SOCIALES - COM 132

Question orale de M. Guy D'haeseleer à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "l'arriéré en matière de publication de conventions collectives de travail" (n° 1103)

orateurs : **Guy D'haeseleer, Laurette Onkelinx**, vice-première ministre et ministre de l'Emploi

Question orale de M. Paul Timmermans à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "le recours envisagé par l'entreprise Glaverbel à la prépension ou au licenciement des travailleurs âgés de plus de 50 ans" (n° 1110)

orateurs : **Paul Timmermans, Laurette Onkelinx**, vice-première ministre et ministre de l'Emploi

Question orale de M. Paul Timmermans à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "l'appel à des travailleurs bénévoles dans le cadre de l'Euro 2000" (n° 1111)

orateurs : **Paul Timmermans, Laurette Onkelinx**, vice-première ministre et ministre de l'Emploi

Question orale de M. Jef Valkeniers à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "la révision envisagée de la réglementation en matière de sécurité sociale, en faveur des jeunes engagés dans la coopération au développement" (n° 1190)

orateurs : **Jef Valkeniers, Laurette Onkelinx**, vice-première ministre et ministre de l'Emploi

Interpellation de M. Koen Bultinck à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "les malversations qui pourraient avoir été commises dans le cadre des fonds de sécurité d'existence" (n° 248)

orateurs : **Koen Bultinck, Laurette Onkelinx**, vice-première ministre et ministre de l'Emploi, **Hans Bonte, Joos Wauters**, président, **Filip Anthuenis, Danny Pieters**

Motions

Question orale de M. Filip Anthuenis à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "la fixation de la durée du travail sur une base annuelle" (n° 1069)

orateurs : **Filip Anthuenis, Laurette Onkelinx**, vice-première ministre et ministre de l'Emploi

COMMISSION DES AFFAIRES SOCIALES

RÉUNION PUBLIQUE DU
MARDI 29 FÉVRIER 2000

De vergadering wordt geopend om 9.35 uur door de heer **Joos Wauters**, voorzitter.

La réunion est ouverte à 9.35 heures par M. **Joos Wauters**, président.

Regeling van de werkzaamheden**Ordre des travaux**

De **voorzitter** : Collega's, vooraf vestig ik er de aandacht op dat ik bij de regeling van de werkzaamheden rekening houdt met zowel de wensen van de commissieleden als met de werkorganisatie van de minister. De commissieleden worden geacht 24 uur ter beschikking te zijn. Dinsdag en woensdag, de volledige dag, zijn voorbehouden voor de commissievergaderingen; op donderdag komt de Kamer in plenaire vergadering bijeen. Ik tracht daarmee rekening te houden en de vergaderingen naar goed vermogen te organiseren. Ik betreur dat sommigen het nodig achten te zeggen dat de commissie voor de Sociale Zaken nooit op dinsdagvoormiddag vergadert, hoewel dit wel reeds dikwijls het geval is geweest. Omdat er vanmiddag een vergadering van het kernkabinet plaatsvindt, heb ik in samenspraak met de minister beslist deze voormiddag te vergaderen. Dat is mijn verantwoordelijkheid.

Als eerste punt aan de agenda zijn de samengevoegde interpellaties van de heren Bultinck en Pieters. Aangezien de heer Pieters nog niet aanwezig is, stel ik voor dat wij eerst de mondelinge vraag van de heer D'haeseleer afhandelen.

Mondelinge vraag van de heer Guy D'haeseleer tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de achterstand bij de publicatie van CAO's op jaarbasis" (nr. 1103)

Question orale de M. Guy D'haeseleer à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "l'arriéré en matière de publication de conventions collectives de travail" (n° 1103)

COMMISSIE VOOR DE SOCIALE ZAKEN

OPENBARE VERGADERING VAN
DINSDAG 29 FEBRUARI 2000

De heer **Guy D'haeseleer** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, naar verluidt zou het federaal ministerie van Arbeid en Tewerkstelling twee jaar achterstand hebben bij de publicatie van CAO's. Er zouden recent CAO's gepubliceerd zijn die meer dan 39 maanden geleden werden afgesloten. Dit zou onder meer inhouden dat de arbeidsinspectie de toepassing ervan in de praktijk moeilijk kan afdwingen, aangezien de CAO's niet algemeen bindend zijn verklaard door verschijning in het Belgisch Staatsblad.

Dit zou vooral problemen geven in de kleinere ondernemingen die de CAO's wel kennen, maar ze niet altijd correct toepassen. Als gevolg hiervan ontstaat een oneerlijke concurrentie tussen bedrijven die de CAO's wel en deze die ze niet toepassen. Dit kan uiteraard de bedoeling niet zijn.

Vandaar mijn vraag aan de minister. Kloppen de persberichten aangaande de achterstand van de publicatie ? Zo ja, wat is de juiste achterstand, over hoeveel CAO's gaat het en wat is de juiste reden van die achterstand ? Welke maatregelen zal de minister nemen om deze problemen in de toekomst te vermijden ?

Minister **Laurette Onkelinx** : Mijnheer de voorzitter, collega D'haeseleer, er bestaat inderdaad een achterstand van ongeveer 1 500 collectieve arbeidsovereenkomsten inzake de publicatie van deze akkoorden in het Staatsblad in de vorm van koninklijke besluiten.

De sociale inspectie mag inderdaad uitsluitend tussenbeide komen wanneer de CAO via een koninklijk besluit bekrachtigd is. Dit belet niet dat de individueel normatieve bepalingen van toepassing zijn vanaf de neerlegging en de registratie van de CAO's op de toepassingsdatum die in de tekst bepaald is. Dit betekent dat de werknemers hun rechten kunnen doen gelden voor de arbeidsrechtbanken en -hoven wat de lonen, de arbeidsduur, de premies en de bijkomende verlofdagen betreft.

De tussenkomst van de sociale inspectie is wenselijk in sommige gevallen, bijvoorbeeld in de ondernemingen waar geen vakbondsafvaardiging bestaat. De verschijning van het koninklijk besluit in het Staatsblad is nodig om het optreden van de sociale inspectie mogelijk te maken.

Laurette Onkelinx

Dit probleem bestaat sinds geruime tijd. Ik ben van plan om hiervoor een oplossing te vinden. Gelet op het feit dat het aantal opdrachten van de paritaire comités steeds groter wordt, zal men moeten voorzien in een uitbreiding van het kader van de ambtenaren van de dienst van de collectieve arbeidsbetrekkingen om deze taken te vervullen.

Ik heb hierover een verslag en voorstellen aan mijn administratie gevraagd, rekening houdend met de nodige maatregelen en raadplegingen van de ministeries van Openbare Ambt en Begroting die een vermeerdering van het betrokken staatspersoneel eisen.

Vanaf het ogenblik dat de Belgische regering ons model van sociaal overleg wil bevorderen in het kader van een meer sociaal Europa, wil ik deze zaak zeker behartigen.

De heer **Guy D'haeseleer** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, ik stel vast dat het federale ministerie er niet in slaagt de CAO's tijdig te publiceren. Als ik de minister goed heb begrepen, bedraagt de achterstand 1 500 eenheden. De minister zegt dat er niet echt een probleem is omdat de koninklijke besluiten de CAO's met terugwerkende kracht ingang doen vinden.

Dit is slechts gedeeltelijk waar, vermits de koninklijke besluiten de CAO's met terugwerkende kracht ingang kunnen doen vinden, doch slechts met een maximum van 1 jaar voorafgaand aan de bekendmaking. Juridisch is er wel degelijk een probleem. Ik stel ook vast dat deze toestand de positie van de minister in de discussie over de Vlaamse CAO's niet echt versterkt. Ik ben er echter van overtuigd dat deze problemen vlug zullen worden opgelost als de minister in dit dossier evenveel gedrevenheid aan de dag legt als in haar strijd tegen het Vlaams Blok. Dit is andermaal het bewijs van de prioriteiten van de minister.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Question orale de M. Paul Timmermans à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "le recours envisagé par l'entreprise Glaverbel à la prépension ou au licenciement des travailleurs âgés de plus de 50 ans" (n° 1110)

Mondelinge vraag van de heer Paul Timmermans aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "het door de onderneming 'Glaverbel' overwogen beroep op brugpensioen en ontslag van werknemers die meer dan 50 jaar oud zijn" (nr. 1110)

M. Paul Timmermans (AGALEV-ECOLO) : Monsieur le président, madame la ministre, chers collègues, un des sièges de Glaverbel, qui est une grosse entreprise de la

région de Charleroi et qui fait d'ailleurs des bénéfices - ce dont nous nous réjouissons car cela n'a pas toujours été le cas -, à savoir 1,8 milliard au dernier bilan, rencontre des difficultés particulières. Il s'agit de Splintex, où la direction générale envisage de licencier 345 personnes sur un total de plus de 1000 travailleurs. La direction, qui fait preuve de beaucoup d'imagination et de créativité, envisage plusieurs possibilités pour faire face à ce problème et particulièrement pour rajeunir ses cadres. C'est pourquoi elle envisage à la fois le recours à la prépension et le licenciement de personnes de plus de 50 ans.

En ma qualité de parlementaire de la région et de la majorité, j'ai été sollicité par une délégation de travailleurs qui m'a fait le plaisir de me rendre visite à mon bureau. Je me suis engagé à poser la question et je souhaiterais recevoir des éclaircissements de votre part sur deux problématiques.

Tout d'abord, question d'ordre général, quelle est la position du gouvernement à propos du recours régulier à la prépension, sachant que dans ce cas-ci, la direction introduira vraisemblablement, si ce n'est déjà fait, une demande de mise à la prépension à 50 ans de 30% du personnel concerné ? Cette question pourrait peut-être s'inscrire dans le débat en cours sur l'aménagement des fins de carrière.

La deuxième question me paraît plus problématique. Selon le journal de l'entreprise, il semble qu'une autre possibilité que le recours traditionnel à la prépension serait envisagée, à savoir le licenciement des plus de 50 ans. C'est ainsi que cette entreprise envisage de licencier tous les travailleurs de plus de 50 ans de son siège de Splintex et d'en réembaucher une partie, les plus productifs, via une entreprise intérimaire du nom d'Adecco, en les faisant travailler trois mois au minimum. Je me permets de citer cette firme sans faire de publicité parce qu'elle est aussi au centre de ma question sur les bénévoles de l'Euro 2000.

La question que je me pose, tout comme nombre de travailleurs et les organisations syndicales, est de savoir s'il ne s'agit pas d'un détournement de la loi sur la mise à disposition de travailleurs. Je sais que cette loi est aussi au coeur des négociations sociales, au sein du Conseil national du travail. Ne s'agit-il pas pour l'entreprise d'une façon d'anticiper sur des dispositions qui pourraient être prises par votre cabinet ?

Mme Laurette Onkelinx, ministre : Monsieur le président, cher collègue, l'entreprise derrière Glaverbel m'a effectivement informée des difficultés qu'elle rencontrait à son siège de Splintex. Je vous confirme que dans le plan de ladite entreprise, l'emploi de 345 personnes est en jeu.

Laurette Onkelinx

A ce stade, je n'ai encore reçu aucune demande officielle de reconnaissance de cette firme comme entreprise en restructuration. En revanche, les responsables de Splintex m'ont tenue informée de négociations avec les représentants syndicaux. Je n'ai pas encore connaissance des résultats de ces négociations.

Pour répondre à votre question précise, la demande porte sur une formule alternative à la prépension pour les plus de 50 ans, moyennant le recours à une firme intérimaire. Cette formule du style prépension "Canada Dry" pose un véritable problème de principe. Il faut effectivement augmenter le taux d'activité des plus de 50 ans et des décisions politiques devront être prises en la matière. Vous savez que dans le cadre de la politique d'aménagement du temps de travail, je compte faire des propositions précises pour augmenter ce taux d'activité. Nous aurons certainement l'occasion d'en discuter au sein de cette commission pour ce qui concerne le non-marchand, notamment le non-marchand hospitalier où des propositions précises seront également avancées pour augmenter le taux d'activité, déjà à partir des plus de 45 ans qui sont malheureusement beaucoup trop peu nombreux dans ce domaine.

La proposition en question ici est de permettre le licenciement des plus de 50 ans et de les faire réengager par le biais de firmes intérimaires pour travailler, y compris éventuellement à Splintex. On peut donc se demander s'il n'y a pas un détournement de la législation.

J'ai demandé à mon administration de procéder à un examen juridique de la situation et je me demande si des solutions plus conformes à l'esprit de la législation sur les prépensions ne serait pas la clef du problème.

Mon service de concertation sociale et moi-même sommes évidemment toujours disponibles pour trouver les meilleures décisions possibles en la matière.

M. Paul Timmermans (AGALEV-ECOLO) : Madame la ministre, je vous remercie pour votre réponse. Cela nous renvoie peut-être à la nécessité de légiférer rapidement sur les groupements d'employeurs, qui sont une formule de mise à disposition faisant partie de la déclaration gouvernementale.

J'insiste, dans le cas particulier de cette entreprise, sur le fait que la formule avancée par l'entreprise lui coûterait nettement moins cher que la mise à la prépension. Il s'agit a priori de faire travailler une partie des personnes les plus productives quasi exclusivement dans l'entreprise. Elles seront d'ailleurs sélectionnées et bénéficieront d'un sursalaire plus important de l'entreprise en complément de leur chômage. Comme vous le signalez, il importe d'être très attentif à cette dérive de législation sociale et du type de contrat.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Question orale de M. Paul Timmermans à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "l'appel à des travailleurs bénévoles dans le cadre de l'Euro 2000" (n° 1111)

Mondelinge vraag van de heer Paul Timmermans aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "het beroep op vrijwillige werknemers in het kader van Euro 2000" (nr. 1111)

M. Paul Timmermans (AGALEV-ECOLO) : Monsieur le président, madame la ministre, chers collègues, je vous parlerai de nouveau de la même entreprise intérimaire, mais dans un autre cadre. Celle-ci fait preuve de beaucoup de créativité, en faisant appel à des bénévoles pour l'Euro 2000. J'ai déjà posé cette question en séance plénière, mais elle a été adressée à M. Duquesne qui m'a répondu que l'objet ne relevait pas de ses compétences. Aussi, je vous la repose bien volontiers en commission des Affaires sociales.

Il s'agit - comme je l'ai dit - du recrutement de plusieurs centaines de bénévoles dans le cadre de l'Euro 2000 pour des prestations diverses, qui vont de la fonction de steward à la fonction de traduction, d'accueil, en passant par le secrétariat, etc... Je suis inquiet de ce recours à du personnel bénévole, sachant que celui-ci fera l'objet d'une candidature, d'un examen de recrutement, donc d'une sélection. Il recevra une formation. On prétend même sur le site Adecco qu'il recevra une certification, sera astreint à des horaires, devra porter l'uniforme, aura des frais de déplacement. Une assurance contre les accidents de travail sera souscrite à son intention. Cela ressemble très fort, en ce compris le lien de subordination, à une véritable relation de travail. Ne s'agit-il pas là de transgression à la loi, en faisant fi de tous ces détails, sous prétexte que c'est un événement sportif et commercial de haut niveau ?

Mme Laurette Onkelinx, ministre : Monsieur le président, cher collègue, tout d'abord, je n'ai pas eu officiellement connaissance de l'appel lancé. Il faudra donc que M. Timmermans me fournisse des informations complémentaires. Pour le reste, je tiens à confirmer ses propos. Le cas exposé se situe soit dans le cadre d'une exception aux dispositions légales sur les contrats de travail, soit les dispositions légales, notamment celles de la loi de 1978, s'appliquent.

Une exception est prévue pour les stewards de football, car c'est l'arrêté royal du 25 mai 1999 qui détermine les conditions d'engagement des stewards de football. Ce texte est en application depuis le 16 juin 1999 et dans l'arrêté, il est précisé que l'engagement du steward peut être bénévole ou effectué contre rémunération. Dans ce

Onkelinx

cadre-là, l'appel au bénévolat est possible en respectant le prescrit de l'arrêté. Si cette matière ne figure pas à l'arrêté royal, l'ensemble des dispositions de la loi de 1978 devront, bien entendu, s'appliquer.

M. Paul Timmermans (AGALEV-ECOLO) : Madame la ministre, je vous remercie pour la clarté de votre réponse. L'arrêté que vous évoquez concerne, effectivement, des prestations occasionnelles hebdomadaires ou bimensuelles.

Dans le cas qui nous préoccupe, il s'agit très clairement d'une disponibilité requise d'un mois. C'est ainsi qu'est libellée l'annonce d'Adecco par le site Euro 2000. Donc, il me semble que c'est contrevenir à cet arrêté. J'en parle d'autant plus que les régions concernées connaissent un taux de chômage relativement élevé. Il aurait pu s'agir là de prestations sous de vrais contrats, voire de prestations ALE. Il me semble que le cadre des ALE pouvait convenir pour occuper ces travailleurs.

Mme Laurette **Onkelinx**, ministre : Dans le cadre juridique, il existe une multitude de possibilités, allant du contrat à durée déterminée au recours à des ALE. Je demanderai à mon service d'inspection sociale de vérifier cela.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Regeling van de werkzaamheden

Ordre des travaux

De **voorzitter** : Vermits de CVP-commissarissen verontschuldigd zijn omdat zij op dit moment andere afspraken hebben, wordt de mondelinge vraag nr. 1180 van mevrouw Greta D'Hondt naar een latere datum verschoven.

Mondelinge vraag van de heer Jef Valkeniers aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de overwogen herziening van de reglementering inzake sociale zekerheid ten gunste van jongeren die aan ontwikkelingssamenwerking doen" (nr. 1190)

Question orale de M. Jef Valkeniers à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "la révision envisagée de la réglementation en matière de sécurité sociale, en faveur des jeunes engagés dans la coopération au développement" (n° 1190)

De heer **Jef Valkeniers (VLD) :** Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, jongeren die stempelen kunnen drie maanden ontwikkelingswerk verrichten terwijl hun stempelgeld verder wordt uitbetaald. Afgestudeerde jongeren, die nog geen stempelgeld krijgen, worden geschorst gedurende de periode dat ze in het

buitenland aan ontwikkelingssamenwerking doen. Hun ouders ontvangen ondertussen ook geen kinderbijslagen. Nochtans is dit voor jongeren een buitenkans om ervaring op te doen en bovendien is het beter dan thuis te zitten en niets te doen.

Ik heb deze zaak reeds besproken met uw collega van Sociale Zaken, de heer Vandenbroucke, die ook vindt dat er iets moet veranderen. Ik heb hem een vraag terzake gesteld. Hij zal die een volgende keer beantwoorden.

Mevrouw de minister, zou het volgens u mogelijk zijn om de betreffende reglementering te herzien ? Kan de periode die zij aan ontwikkelingswerk besteden niet als wachttijd gelden ? Dat vergt geen meeruitgaven voor de regering. Het is alleen een kans voor die jongeren om de periode nuttig door te brengen en ondertussen ervaring op te doen.

Minister **Laurette Onkelinx :** Mijnheer de voorzitter, collega Valkeniers, de werkloosheidsverzekering, die wordt geregeld volgens het koninklijk besluit van 25 november 1991, gaat gedeeltelijk in op uw betoog. Iemand die zijn studies heeft beëindigd moet een wachtperiode van een bepaalde duur volbrengen. Als hij gedurende deze periode in het buitenland verblijft maakt hij zichzelf onbeschikbaar voor de Belgische arbeidsmarkt. Daarom wordt zijn stage onderbroken. Het verblijf in het buitenland vormt een hindernis.

Cependant, l'article 36, §2, 5° de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 prévoit que les journées situées pendant les périodes de séjour à l'étranger, en vue de suivre un stage qui accroît les possibilités pour le chômeur de s'insérer sur le marché de l'emploi sont prises en considération pour autant que ce stage soit accepté par le directeur du bureau du chômage.

Pour apprécier le stage, le directeur doit prendre en compte les critères fixés par l'article 94 de l'arrêté royal, à savoir l'âge, les études déjà suivies, l'aptitude, le passé professionnel, la nature de la formation et les possibilités que la formation ouvre au chômeur. Ainsi, la période passée à l'étranger peut être validée comme stage d'attente. Le jeune n'est donc pas pénalisé.

Une deuxième possibilité existe. Lorsque, à l'issue du stage, le jeune bénéficie des allocations d'attente, il peut aussi obtenir une dispense, conformément à l'article 97, §2 de l'arrêté royal du 25 novembre 1991, s'il se rend actif comme coopérant, à condition que l'activité bénévole soit effectuée dans le cadre d'un projet de coopération au développement reconnu.

Je pense dès lors que la situation évoquée par M. Valkeniers est prise en compte positivement par les réglementations du chômage et ne doit pas nécessairement faire l'objet d'une modification.

De heer **Jef Valkeniers** (VLD) : Mevrouw de minister, ik ben blij dat deze mogelijkheid bestaat. Ik stel echter vast dat voor wie als vrijwilliger werkt in het buitenland de wachttijd wordt geschorst en dat ouders geen kinderbijslag meer krijgen. Ik zal uw antwoord op de vraag doorgeven aan de betrokkenen zodat zij zich kunnen wenden tot de arbeidsdienst. Natuurlijk moeten zij zich vooraf tot de dienst wenden om vrijstelling te krijgen. In dit geval is dat misschien niet gebeurd; zij dachten dat hier automatisch rekening mee zou worden gehouden en dat de kinderbijslagen automatisch zouden worden gestort, maar dat is niet gebeurd. Kan dit nog retroactief gebeuren ?

Mme **Laurette Onkelinx**, ministre : Puisque l'application des dispositions dépend en partie des directeurs des bureaux de chômage, une initiative pourrait être prise, notamment par circulaire, afin d'obtenir une jurisprudence unanime.

De heer **Jef Valkeniers** (VLD) : Ik denk dat dit inderdaad het beste voorstel is.

De **voorzitter** : Mijnheer Valkeniers, ik wil erop wijzen dat de minister heeft geantwoord in naam van de regering en van minister Vandenbroucke. Dus zal uw vraag aan de heer Vandenbroucke niet meer geagendeerd worden.

De heer **Jef Valkeniers** (VLD) : Ik wou alleen nog graag weten of de zaak niet retroactief kan geregeld worden.

Minister **Laurette Onkelinx** : Daarvoor moet u bij de heer Vandenbroucke zijn.

De heer **Jef Valkeniers** (VLD) : Ik ben blij dat u met hem gaat samenwerken.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Interpellatie van de heer Koen Bultinck tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "mogelijke misbruiken bij de fondsen voor bestaanszekerheid" (nr. 248)

Interpellation de M. Koen Bultinck à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "les malversations qui pourraient avoir été commises dans le cadre des fonds de sécurité d'existence" (n° 248)

De **voorzitter** : De heer Danny Pieters, die een gelijkwaardig interpellatieverzoek (nr. 251) had ingediend, is afwezig.

De heer **Koen Bultinck** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, onlangs verschenen in de pers een aantal artikelen die erop wijzen

dat er mogelijk misbruiken zouden zijn bij de fondsen voor bestaanszekerheid. Een deel van de financiële middelen zou trouwens worden aangewend om de werking van vakbonden en werkgeversorganisaties te betalen. In bijkomende orde viel uit persberichten zelfs af te leiden dat op het ministerie van Arbeid een interne nota bestaat die specifiek aan u is gericht, mevrouw de minister. Uit die nota zou blijken dat het ministerie van Arbeid zelfs niet is uitgerust om uit te vlooien wat uiteindelijk de fondsen voor bestaanszekerheid vroeger deden met hun gelden. Met andere woorden, het ministerie kan alleen het heden en de toekomst controleren. Het verleden zal allicht door het gerecht moeten worden blootgelegd.

In diezelfde nota staat ook dat de fondsen pas sinds 1999 verplicht zijn verslag uit te brengen over de geldstromen en wel volgens duidelijke boekhoudkundige regels. Een goede verstaander begrijpt direct dat de jaarverslagen van de fondsen voor bestaanszekerheid in het verleden een groot mistgordijn waren. Daar bovenop zou uit die interne nota van het ministerie blijken dat nog maar de helft van de fondsen een jaarverslag heeft ingediend.

De feiten op het terrein tonen aan dat de fondsen voor bestaanszekerheid uiteindelijk een uitvinding zijn van het Belgische sociaal overleg. Hierbij werd per bedrijfstak een aantal aanvullende sociale verzekeringen ingesteld voor risico's die typisch zijn voor een welbepaalde bedrijfstak. De sociale partners sluiten daarover uiteraard collectieve arbeidsovereenkomsten en doen de financiering en uitbetaling ervan zelf. Die fondsen houden zich dus bezig met het uitbetalen van allerlei extra premies of zorgen voor de inning van bijdragen voor brugpensioenen of spelen een rol bij de opleiding van werknemers of werklozen.

Het bestaan van die fondsen vertrekt inderdaad van de terechte filosofie dat de overheid niet alles zelf moet doen en dat die dus flink wat kan overlaten aan de actoren op het veld. Een aantal woordvoerders - hier wordt het iets pikanter - van werkgevers- en werknemerszijde durft wel degelijk beweren dat de overheid niets te maken heeft met wat sociale partners onderling en bij CAO afspreken.

Toch moeten wij vaststellen dat een aantal specialisten op het terrein die deze materie goed kennen - ik denk onder andere aan professor arbeidsrecht Roger Blanpain - over die fondsen zeggen dat zij op een aantal vlakken wel goed werk leveren, maar dat zij uiteindelijk een vorm van belasting op hun bedrijfstak heffen. In die zin zijn zij totaal ondoorzichtig en in een democratische maatschappij is ondoorzichtigheid onaanvaardbaar.

Mevrouw de minister, persberichten maakten gewag van het feit dat binnen die fondsen zeker 40 miljard per jaar circuleert. Die fondsen halen geld uit bijdragen die bedrijven hen betalen, bovenop de gewone sociale bijdra-

Koen Bultinck

gen. Het geld wordt per bedrijfstak beheerd door vakbonden en werkgevers. Voor de controle staat principieel het paritair comité van elke bedrijfstak zelf in. In de praktijk zitten er dus dezelfde mensen in als in de fondsen. Dit betekent dat zij zowel rechter als partij zijn.

Vorig jaar werd een nieuwe regelgeving van kracht, waarbij onder andere een uniform boekhoudplan werd opgelegd en revisoren werden aangesteld. Men signaleert nu dat het ministerie van Arbeid wegens personeelsgebrek onmogelijk de ingeleverde jaarverslagen grondig kan nakijken. Dit maakt een aantal uitschuivers uiteraard mogelijk die op dit moment al dan niet door het gerecht worden onderzocht. Daarom konden wij in de pers de laatste weken een aantal onfrisse verhalen lezen over toestanden in onder andere de Centrale voor Vervoer en Diamant of bij het Sociaal Waarborgfonds van de Kledingnijverheid. De kern van de betwistingen gaat over het feit of al dan niet dat geld rechtstreeks naar de werknemers moet gaan en alleen hen ten goede moet komen, of dat een deel van die geldstromen al dan niet mag worden afgeleid naar werkgevers- en werknemersorganisaties. Wij stellen in de praktijk vast dat veel van die fondsen geld en personeel ter beschikking stellen van een aantal sociale organisaties. Op die manier blijft een groot gedeelte van die gelden circuleren in een grote grijze zone. Er blijven verhalen circuleren als zouden werkgeversorganisaties een deel van hun personeel door die fondsen laten betalen, of, via deze fondsen hun personeelsleden aan een bedrijfswagen helpen. Een aantal werkgeversorganisaties slaagt erin hun ledenbijdragen laag te houden door "kosten" aan te rekenen aan sociale fondsen, enzovoort. Het is de reden waarom een groot aantal juristen op het terrein de financiering en de organisatie van die fondsen voor bestaanszekerheid als onwettig beschrijven.

De wet van 7 januari 1958 betreffende de fondsen voor bestaanszekerheid is nochtans zeer duidelijk als het gaat om de mogelijke doelstellingen van die fondsen. Men omschrijft drie mogelijke doelstellingen: het toekennen van uitkeringen en sociale voordelen aan bepaalde personen, het financieren en organiseren van de vakopleiding van werknemers en jongeren en het financieren en verzekeren van de veiligheid en de gezondheid van werknemers in het algemeen. Uit dit artikel van de wet van 7 januari 1958 kan men zeer duidelijk afleiden dat deze fondsen vooral bedoeld waren voor de bestaanszekerheid van de werknemers en niet om de bestaanszekerheid van de sociale organisaties te verzekeren.

Mevrouw de minister, het is eveneens bedenkelijk dat een aantal van die vakorganisaties in het verleden het statuut van bedrijf in moeilijkheden kreeg toegekend. Een aantal toekenningen gebeurde door toenmalig minister van Arbeid, Miet Smet. Voor haar beslissingen uit 1995

baseerde zij zich op een koninklijk besluit uit 1992 dat de steun aan bedrijven in moeilijkheden regelt. Dat het koninklijk besluit hiervoor geen dekking biedt, bleek voor de toenmalige minister van Arbeid blijkbaar geen probleem.

De reglementering met betrekking tot een bedrijf in moeilijkheden is nochtans zeer duidelijk. Onder andere de twee laatste jaarrekeningen moeten vóór belastingen een lopend verlies vertonen dat de immateriële en materiële activa overschrijdt. Dit bewijs kunnen de vakorganisaties uiteraard niet leveren vermits zij als vakorganisatie geen belastingen betalen, geen BTW-nummer hebben en vermits ook hun bezittingen niet kunnen worden gecontroleerd door de minister aangezien zij geen rechtspersoonlijkheid hebben en niet beschikken over een open boekhouding.

Alvorens u een aantal kritische vragen te stellen, mevrouw de minister, wil ik toch even het algemene politieke kader schetsen waarin deze discussie volgens het Vlaams Blok moet worden gevoerd. Ik wil voor alle duidelijkheid zeggen dat deze interpellatie geenszins betekent dat het Vlaams Blok het hele systeem van sociaal overleg in vraag wil stellen, integendeel. Wij vinden het systeem van afspraken tussen werkgevers en werknemers via CAO's nog altijd een goede manier van werken ook al zouden wij, net als Vlaams minister Renaat Landuyt, liever Vlaamse CAO's tot stand zien komen.

Wij willen heel uitdrukkelijk herbevestigen dat wij respect hebben voor het geleverde werk van de vakorganisaties in het verleden. Zij hebben een unieke sociale rol gespeeld in de ontvoogding van heel wat mensen in onze samenleving. Wij gaan er ook vanuit dat zij op dat vlak nog steeds een rol te spelen hebben. Jammer genoeg moeten wij echter vaststellen dat veel van die vakorganisaties zich te veel beperken tot het uitoefenen van politieke druk of zich toeleggen op de strijd tegen een bepaalde politieke partij. Mevrouw de minister, op die manier maken zij net als u de fout om niet in eerste instantie het thema arbeid voor ogen te houden. Zij houden zich voornamelijk bezig met een strijd tegen de enige oppositiepartij die dit land nog rijk is.

Het Vlaams Blok vindt nog altijd dat vakbonden een sociale rol te vervullen hebben. In die zin zijn wij dan ook absoluut voorstander van vakbondsvrijheid. Een aantal bestaande belemmeringen voor het oprichten van nieuwe vakbonden zou dan ook moeten worden opgegeven. In die zin pleiten wij dan ook voor het bestaan van onafhankelijke vakbonden die geen verlengstuk mogen zijn van politieke partijen.

De voorzitter : Dat zijn ze ook niet.

De heer **Koen Bultinck** (Vlaams Blok) : In de praktijk moeten we toch vaststellen dat veel van die vakbonden kleur bekennen en in het verlengde liggen van een aantal traditionele politieke partijen.

De **voorzitter** : Ik heb altijd dezelfde kleur gehad.

De heer **Koen Bultinck** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, blijkbaar is men in het LBC zeer toegeeflijk ten opzichte van uw persoon.

Mevrouw de minister, ik zou een aantal kritische vragen willen stellen in de hoop enige klaarheid te krijgen over het dossier van de fondsen voor bestaanszekerheid.

Bent u als minister op de hoogte van eventuele misbruiken in de sector van de fondsen voor bestaanszekerheid ? Welke bedragen circuleren er in concreto per bedrijfstak binnen deze fondsen ? Kloppen de klachten van een aantal ambtenaren van uw eigen ministerie van Arbeid dat er te weinig personeel voorhanden is om de jaarverslagen van deze fondsen grondig na te kijken ? Welke maatregelen overweegt u eventueel om dit te verhelpen ?

Mevrouw de minister, kunt u het bestaan van een interne nota met betrekking tot de fondsen voor bestaanszekerheid op uw ministerie bevestigen ? Klopt het dat slechts 55 van de 110 fondsen voor bestaanszekerheid op dit ogenblik reeds een jaarverslag hebben ingediend bij het ministerie ? Een aantal andere pikante geruchten gaan over bijzonder hoge zitpenningen waarbij bedragen tot 50 000 frank worden genoemd voor het bijwonen van een zitting van het fonds voor bestaanszekerheid. Kloppen deze bedragen ?

Mevrouw de minister, ik heb ook een aantal principiële vragen. Vindt u niet dat de gelden van deze fondsen uiteindelijk rechtstreeks en alleen de werknemers te goede mogen komen ? Of vindt u daarentegen misschien dat het aanvaardbaar is dat de gelden van die fondsen dienen als alternatieve financiering van werkgevers- en werknemersorganisaties ? Bent u op de hoogte van het feit dat deze fondsen ook zelf als werkgever optreden en dus eigen personeel te werk stellen ?

Ik heb nog een iets pikantere vraag in een tijd waarin heren der buitenlandse rekeningen opduiken. Hebt u enig vermoeden of bewijs van het eventuele bestaan van buitenlandse rekeningen van de fondsen voor bestaanszekerheid ? Welke maatregelen overweegt u om een duidelijk zicht te krijgen op wat er zich echt afspeelt binnen de fondsen voor bestaanszekerheid ? Bent u als minister van plan om structurele regels met betrekking tot de jaarverslagen op te leggen ? Denkt u er als minister aan om deze fondsen te verplichten een echte rechtspersoonlijkheid aan te nemen en hen te verplichten een echte open boekhouding te gaan voeren ?

Mevrouw de minister, overweegt u tot slot om een aantal vakorganisaties niet langer het statuut van bedrijf in moeilijkheden toe te kennen ?

Minister **Laurette Onkelinx** : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik heb kennis genomen van de artikels in de pers over het geschil dat binnen de ACV-textielcentrale is gerezen. Ik kan mij niet uitspreken over de inhoud van zaken die aan de rechtbank voorgelegd zijn. Ik herinner dus gewoon aan de draagwijdte van de wet. Artikel 12 van de wet van 7 januari 1958 betreffende de fondsen voor bestaanszekerheid bepaalt : "Onverminderd de toepassing van de artikelen 52 en 53 van de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités wordt op het beheer van elk fonds een controle uitgeoefend door een revisor of een accountant".

Artikel 13 van deze wet legt volgende verplichtingen op : "De revisor of accountant brengt minstens eenmaal per jaar verslag uit over zijn opdracht aan het bevoegd paritair comité dat er een afschrift van overmaakt aan de minister van Arbeid en Sociale Voorzorg. Dit verslag wordt samen met het jaarverslag van het fonds openbaar gemaakt".

Artikel 14 bepaalt : "Bij verstoring van het financieel evenwicht waardoor het bestaan van het fonds of het uitkeren der prestaties in gevaar gebracht worden, verzoekt de minister van Arbeid en Sociale Voorzorg na verslag van de revisor of accountant het bevoegd paritair comité de nodige maatregelen te treffen. Het verzoek van de minister moet met redenen omkleed zijn".

Dat betekent dat de wetgever van 1958 de vrijheid van onderhandeling van de sociale partners volledig geëerbiedigd heeft. De financiering van de fondsen voor bestaanszekerheid wordt uitsluitend gestijfd door werkgeversbijdragen. De bestemmelingen van de toegekende voordelen zijn de werknemers van de bedrijfstak. In die zin kan men zeggen dat deze fondsen het geld van de sociale partners beheren.

Er bestond slechts een mededelingsplicht aan de bevoegde minister. De regering kon slechts ingrijpen in geval van verstoring van het financieel evenwicht van de instelling. De bedoeling was de uitbetaling van de voordelen te verzekeren in geval van gebrek aan middelen te wijten aan een economische crisis. Er bestaan twee precedentes : de diamantnijverheid en de scheepsherstellers. Behalve in geval van een tekort in de begroting van het fonds - wat zeer zelden gebeurd is - was de rol van de openbare overheid zeer beperkt. Er was geen sprake van een toezicht op de inhoud van deze begrotingen. Het stelsel heeft zich ontwikkeld door de oprichting van tientallen fondsen. Via deze organen hebben de

Laurette Onkelinx

sociale partners een extra legaal systeem van sociale zekerheid georganiseerd onder meer inzake premies, bruggpensioenen, bijkomende pensioenen en aanvullende werkloosheidsuitkeringen.

Tot 1995 bestond er geen enkele betwisting inzake de werking van de fondsen ten opzichte van de begunstigen. De enige kritiek kwam van sommige leden van het academisch milieu. Zij hadden het in het weekblad Trends over mogelijke onregelmatigheden. Om tegemoet te komen aan deze kritiek heeft de vorige regering bij wet van 13 februari 1998 een wijziging aan de oorspronkelijke wet doorgevoerd. Artikel 13bis bepaalt dat de Koning bij een in Ministerraad overlegd besluit en na advies van de NAR de maatregelen inzake controle op de fondsen voor bestaanszekerheid kan vastleggen alsmede de sancties in geval van niet-naleving van deze controlemaatregelen. Het koninklijk besluit van 15 januari 1999 en het ministerieel besluit van 7 mei 1999 geven uitvoering aan deze wet.

Het koninklijk besluit bepaalt concrete voorschriften inzake een verplicht te volgen boekhoudingsplan en jaarrekening. De boekhouding bevat verplicht alle verrichtingen, bezittingen, vorderingen, schulden, verplichtingen en verbintenissen. Zij moet door middel van een stelsel van boeken en rekeningen worden gevoerd volgens de regels van het dubbel boekhouden. Elk fonds moet jaarlijks een inventaris opstellen overeenkomstig het rekeningstelsel van het fonds voor bestaanszekerheid. Elk jaar moet een jaarrekening worden opgesteld die een balans, een resultatenrekening en een toelichting bevat.

Uit deze jongste wijzigingen aan de wet kunnen twee elementen worden afgeleid. Enerzijds heeft het nieuw koninklijk besluit veel meer klaarheid en openbaarheid in deze aangelegenheden gebracht, anderzijds blijft de controlemacht van de minister en het paritair comité beperkt tot de externe wettelijkheid van begrotingen. De accountant en de revisors zijn de juridisch verantwoordelijken voor een inhoudelijk toezicht op de begrotingen. Dat is de reden waarom de heer Rombout, administrateur-generaal van de dienst van de collectieve arbeidsbetrekkingen aan de pers heeft verklaard dat hij niet over het bevoegd personeel beschikt. De diensten van het ministerie zijn immers niet wettelijk gemachtigd om interne ontledingen van de begrotingen te maken.

De bestemming van het geld is echter van wezenlijk belang en is voor interpretatie vatbaar. Men kan zich de vraag stellen of de regering verdere maatregelen terzake moet nemen. Ik heb de administratie gevraagd een verslag over deze problematiek op te stellen en zal te gepasten tijd een beslissing nemen.

Ik voeg er nog aan toe dat de algemene fiscale wetgeving inzake de beleggingen van toepassing is op de fondsen.

Wat deze maatregelen betreft, is mijn collega van Financiën bevoegd, alsmede mijn collega voor Sociale Zaken in verband met de kruispuntbank.

De heer **Koen Bultinck** (Vlaams Blok) : Mevrouw de minister, ik kan u moeilijk danken voor dit antwoord. Ik heb immers 14 concrete vragen gesteld en eigenlijk zou ik u moeten feliciteren, want u bent erin geslaagd om op geen enkele daarvan een concreet antwoord te geven. Ik heb als antwoord op mijn interpellatie grotendeels de uitleg van de wetgeving gekregen. Ik kan ook een wetboek openslaan en de wet lezen, maar zo helpt u een interpellant geen stap verder. Uiteraard zal ik blijven aandringen op concrete initiatieven vanuit de regering om klaarheid te brengen inzake de financiële stromen binnen de fondsen voor bestaanszekerheid. Op dat terrein heb ik geen enkel concreet antwoord gekregen en als parlementslid kan ik dat enkel betreuren. Uiteraard zullen wij u hiermee te gelegener tijd terug rond de oren slaan.

De heer **Hans Bonte** (SP) : Mevrouw de minister, ik maak gebruik van de gelegenheid om het nog eens te hebben over een heel punctueel punt. Tijdens de vorige legislatuur bestonden daarrond nogal wat problemen en was er wel wat aandacht voor. Ik heb het nu over de verplichting volgens de wet van 3 april 1995 waardoor sectoren evaluatieverslagen en financiële overzichten moeten publiceren in verband met de toepassing van CAO's inzake risicogroepen. U weet dat er in het verleden fondsen werden aangelegd ingevolge het sociaal overleg op interprofessioneel niveau. In het jargon heten die 0,18 en 0,25. Met die fondsen konden de sectoren initiatieven nemen voor opleiding of tewerkstelling van een aantal risicogroepen op onze arbeidsmarkt. Dit is een zeer goed en ambitieus gegeven, maar in het verleden kregen wij hierin zeer moeilijk inzage, niettegenstaande het een wettelijke verplichting is voor de sectoren om die CAO's en de resultaten daarvan voor het parlement te brengen. In de wet staat zeer duidelijk dat het parlement die evaluatieverslagen moet krijgen. Vorige keer hebben wij na veel problemen en dankzij tussenkomsten van de Kamervoorzitter en van de minister van Tewerkstelling en Arbeid op een blauwe maandag toch een kartonnen doos zien aankomen op het secretariaat van de commissie voor de Sociale Zaken. Eigenlijk zat daar slechts onbruikbaar materiaal in. Nu dring ik opnieuw aan om de bestaande wettelijke verplichting te doen naleven. Met de uitdaging waarvoor wij staan en met de door u geformuleerde beleidsintenties op het vlak van hogere tewerkstellingskansen voor risicogroepen, zou het bijzonder zinvol zijn die evaluatieverslagen alsnog te zien. Dan kan ook worden nagegaan of daaruit eventueel politieke conclusies kunnen worden getrokken.

De **voorzitter** : Mevrouw de minister, tijdens de vorige legislatuur heb ik daar ook nog een interpellatie over gehouden en vragen gesteld naar aanleiding van, onder

voorzitter

meer, wat in Trends verscheen en wat door u werd aangehaald. Daarin werden cijfers genoemd en elders bevestigd, onder meer door uw voorgangster, van 40 tot 50 miljard frank die in deze fondsen zouden rondgaan. Dat is dus niet onaanzienlijk voor de fondsen voor bestaanszekerheid en, daaraan gekoppeld, de fondsen voor de risicogroepen. Ik ben duidelijk voorstander van deze fondsen en van sociaal overleg. Ik heb dus interesse in wat tussen werkgevers en werknemers wordt overeengekomen om de in de wetgeving vooropgestelde doelstellingen na te leven. Daarover interpeleerde ik reeds in de vorige legislatuur, namelijk om te bekomen dat de doelstellingen die door de wetgever worden opgelegd, hier ook zouden worden nageleefd. Dat er daarvoor een eigen organisatorisch kader moet komen, is voor mij geen probleem: men moet zich kunnen organiseren om de doelstellingen mogelijk te maken. Ik ben voor sociaal overleg en ben voorstander van het nemen van verschillende initiatieven om de verschillende doelstellingen van deze fondsen te realiseren.

Vandaar, mevrouw de minister, mijn vraag. Kan er, gezien er veel middelen circuleren en gezien de sociale politiek die wij willen voeren inzake vorming en tewerkstelling, vanuit politieke hoek geen discussie op gang komen waar zowel vanuit de overheid - we merken dat deze regering bijzondere inspanningen doet - als vanuit de sociale fondsen, inspanningen zouden worden gedaan om middelen in het circuit te brengen. Ik vroeg dit ook aan de vroegere minister. Een van de bijzonder goeie voorbeelden zijn de sociale fondsen wat de non-profitsector betreft. Alle beschikbare middelen worden daar, ook wat de risicogroepen betreft, integraal besteed aan bijkomende vorming en tewerkstelling. Ik vind dat deze doelstelling ook uit andere fondsen beter zou moeten kunnen gerealiseerd worden. Vandaar mijn oproep aan u, minister, om dat inderdaad ook te activeren.

De heer **Filip Anthuenis** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik heb mij daar de vorige legislatuur ook een beetje mee bezig gehouden. De vakbonden zijn momenteel niet verplicht om een wettelijke boekhouding bij te houden of om hun boekhouding te laten controleren wat hun specifieke vakbondstaken betreft, in tegenstelling tot wat de uitbetalingsinstellingen betreft. De vakbonden vinden dit een goede zaak, want zij beweren dat de overheid hen op die manier niet onder druk kan zetten. Ik ben er tegen.

Wat mij het meest tegen de borst stuit is dat bepaalde vakbonden in de mogelijkheid verkeren om erkend te worden als onderneming of als bedrijf in moeilijkheden. Het was de laatste vraag die de heer Bultinck stelde. Het gaat onder andere over de vakbondsinstelling die ter sprake kwam in het krantenartikel.

De **voorzitter** : Mijnheer Anthuenis, het ging over de fondsen van bestaanszekerheid, niet over de ondernemingen in moeilijkheden.

De heer **Filip Anthuenis** (VLD) : Dit was de laatste vraag van de heer Bultinck. Ik zou aan mevrouw de minister willen vragen om toch een beetje beter toe te kijken op de manier waarop bepaalde vakbondscentrales dat statuut krijgen, als men niet verplicht is om een boekhouding in te dienen. Bedrijven die erkend worden als onderneming in moeilijkheden moeten twee jaar verlies geleden hebben volgens bepaalde parameters. Voor die vakbonden geldt dat dus niet en daar wringt volgens mij het schoentje.

De **voorzitter** : Mevrouw de minister, ik wil daaraan toevoegen dat ik blij ben dat ik dat thema toen vanuit de oppositie heb aangesneden tijdens de vorige legislatuur en dat daar inderdaad een verfijnde wetgeving op gekomen is. In die zin zijn er positieve stappen gezet. Nu nog aan u de stap om de discussie met de vakbonden op te nemen, zoals ik ook al vroeg aan mevrouw Smet.

Mme **Laurette Onkelinx**, ministre : Comme je l'ai dit dans ma réponse à l'interpellation, des dispositions avaient été prises sous la précédente législature, sous l'impulsion de Mme Smet, pour rendre les comptes plus transparents et faciliter les contrôles.

Par ailleurs, les fonds de sécurité d'existence, que vous avez estimés, monsieur le président, à environ 45 ou 50 milliards, ont fait l'objet d'une étude afin de vérifier s'ils ne pouvaient pas profiter aux groupes à risques, comme l'a suggéré M. Bonte. Ces fonds ont aussi servi à consolider la dette des administrations publiques par l'achat d'actions et d'obligations. Il faut rappeler cette opération qui nous a été favorable dans le cadre de l'euro.

Comme cela a été dit dans les différents exposés, je crois qu'il faudrait encore améliorer la transparence et intensifier les contrôles en ce qui concerne les dépenses relatives à ces fonds. J'attends à cet effet un rapport de mon administration. Comme vous le savez, le gouvernement a constitué trois groupes de travail : l'un sur la participation des travailleurs, le deuxième sur le "corporate management" et le troisième sur les fonds de pension. Dans le cadre de cette réflexion sur les fonds de pension, on envisage évidemment un examen des fonds de sécurité d'existence. On poursuit donc l'étude en la matière.

Quant à votre question sur le statut syndical, elle sort vraiment du sujet d'aujourd'hui, mais si vous m'interrogez, nous pouvons en débater. Je ne suis pas du tout favorable à accorder la personnalité juridique aux syndicats car cela diminuerait fort l'indépendance dont ils ont besoin en tant que partenaire social, ainsi que dans le cadre des travaux que l'on a entamés pour la paix sociale.

De **voorzitter** : Mevrouw de minister, de heer Pieters is intussen aangekomen. U hebt reeds geantwoord, maar ik weet niet of u nog een bijkomende verklaring wenst af te leggen tegenover hem. De discussie is net gesloten maar de heer Pieters was waarschijnlijk door materiële omstandigheden niet tijdig op de hoogte.

De heer **Danny Pieters** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, men heeft mij opgebeld om te vragen of ik niet wist dat de vergadering van de commissie voor Sociale Zaken nu zou doorgaan. Ik wist dat inderdaad niet. Blijkbaar is er ergens een fout gemaakt, misschien bij ons.

De **voorzitter** : Mijnheer Pieters, wij hebben het administratief gecontroleerd en alles bleek in orde te zijn. De postbode in het Leuvense was misschien wat laat.

De heer **Danny Pieters** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, de minister is zo vriendelijk geweest om mij het antwoord te geven. Ik zal het nalezen en als er delen zouden ontbreken omdat ze tot de bevoegdheden van andere ministers behoren, zal ik die vragen aan de betrokkenen stellen.

De **voorzitter** : Mijnheer Pieters, het staat u uiteraard altijd vrij om hier verder op in te gaan.

Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.

En conclusion de cette discussion, des motions ont été déposées.

Een motie van aanbeveling werd ingediend door de heren Koen Bultinck en Guy D'haeseleer en luidt als volgt :

"De Kamer, gehoord de interpellatie van de heer Koen Bultinck

en het antwoord van de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid, vraagt de regering :

- snel werk te maken van een striktere regelgeving voor de fondsen voor bestaanszekerheid, zodat de middelen van die fondsen alleen nog de werknemers ten goede kunnen komen en niet langer kunnen dienen als alternatieve financiering voor werkgevers- en werknemersorganisaties;

- de fondsen voor bestaanszekerheid te stimuleren een echte rechtspersoonlijkheid aan te nemen en een echte open boekhouding te voeren."

Une motion de recommandation a été déposée par MM. Koen Bultinck et Guy D'haeseleer et est libellée comme suit :

"La Chambre, ayant entendu l'interpellation de M. Koen Bultinck

et la réponse de la vice-première ministre et ministre de l'Emploi, invite le gouvernement à :

- arrêter rapidement une réglementation plus stricte pour les fonds de sécurité d'existence, de sorte que les moyens dont disposent ceux-ci bénéficient aux seuls travailleurs salariés et ne puissent plus servir de moyen de financement de rechange au profit des organisations patronales et syndicales;

- inciter les fonds de sécurité d'existence à véritablement acquérir la personnalité juridique et à tenir une comptabilité réellement ouverte."

Een eenvoudige motie werd ingediend door mevrouw Pierrette Cahay-André en de heren Filip Anthuenis, Hans Bonte en Joos Wauters.

Une motion pure et simple a été déposée par Mme Pierrette Cahay-André et MM. Filip Anthuenis, Hans Bonte et Joos Wauters.

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.

Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

Mondelinge vraag van de heer Filip Anthuenis aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de vastlegging van de arbeidsduur op jaarbasis" (nr. 1069)

Question orale de M. Filip Anthuenis à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "la fixation de la durée du travail sur une base annuelle" (n° 1069)

De heer **Filip Anthuenis** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, ik wil mij verontschuldigen omdat ik niet bij de aanvang van de vergadering aanwezig was. Het is echter niet eenvoudig om als gewone burger tegen half tien naar Brussel te komen. Ik weet trouwens niet waarom we om half tien moesten vergaderen.

De **voorzitter** : Mijnheer Anthuenis, wij hebben het middenveld tussen de politiek en de burger nodig om dit te kunnen overbruggen.

De heer **Filip Anthuenis** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, we hebben het zojuist even gehad over de vorige legislatuur waarin wij allen zeer actief geweest zijn. Wij hebben toen ook de kaderwet tot bevordering van de werkgelegenheid en tot preventieve vrijwaring van het concurrentievermogen behandeld. Deze wet dateert van 26 juli 1996 en maakte het vastleggen van de arbeidsduur op jaarbasis in ondernemingen met gemiddeld meer dan 50 werknemers mogelijk via een wijziging van het arbeidsreglement waar dat

Filip Anthuenis

voordien alleen via een CAO kon. Deze regeling ging ten laatste in op 1 november 1997 en behoeft naar verluidt geen koninklijk besluit ter uitvoering. De toenmalige minister van Tewerkstelling, mevrouw Smet, had destijds de mogelijkheid om de nieuwe regeling bij koninklijk besluit sneller te laten ingaan. Zij verkoos dat echter niet te doen om de sociale partners de kans te geven een eigen regeling uit te werken. Wie kan daar tegen zijn? Vandaag blijkt echter dat de toestand op het terrein niet helemaal duidelijk is. Ondernemingen zouden de "annualisering" van het arbeidstijd kunnen invoeren via een wijziging van het arbeidsreglement indien er op sectoraal niveau geen akkoord ter zake werd gesloten. Indien dat wel is gebeurd, moeten zij zich houden aan de mogelijke beperkingen die in het sectoraal akkoord werden bedongen.

Mevrouw de minister, werden er op het vlak van het sectoraal sociaal overleg initiatieven genomen inzake de implementatie van het vastleggen van de arbeidsduur op jaarbasis? Zo ja, welke? Klopt de interpretatie van de wet inzake het vastleggen van de arbeidsduur op jaarbasis die stelt dat ondernemingen initiatieven kunnen nemen binnen de grenzen van het sectoraal akkoord zo er ter zake een werd gesloten?

Het u cijfermateriaal betreffende het aantal bedrijven dat reeds gebruik heeft gemaakt van de wet? Ontving u reeds signalen van ondernemingen over een te stroeve toepassing van de wet?

Minister **Laurette Onkelinx** : Mijnheer de voorzitter, collega Anthuenis, de wet van 16 maart 1971 op de arbeid bepaalt dat de normale limieten van de arbeidsduur - 8 uren per dag, 39 uren per week - kunnen worden overschreden op voorwaarde dat de arbeidsduur gemiddeld wordt nageleefd over een referentieperiode. Deze referentieperiode is in principe een trimester maar kan tot maximum 1 jaar worden verlengd door een koninklijk besluit dat na advies van het bevoegde paritair comité wordt opgesteld, door een sectorale of bedrijfscollectieve arbeidsovereenkomst, of - sinds 1997 - bij gebrek aan

een koninklijk besluit en een collectieve arbeidsovereenkomst door het arbeidsreglement. Een kopie van de wijziging van dit arbeidsreglement moet worden meegegeeld aan de voorzitter van het paritair comité waaronder het bedrijf valt.

Ik zal ook antwoorden op uw precieze vragen.

Ten eerste, er bestaan inderdaad bepaalde collectieve arbeidsovereenkomsten die op het niveau van de sectoren zijn gesloten met de bedoeling de referentieperiode van een trimester te verlengen tot een vol jaar. Ik beschik echter niet over de exhaustieve lijst van deze akkoorden.

Ten tweede, er kunnen inderdaad arbeidsreglementeringen per bedrijf bestaan die zijn opgesteld, ofwel in het raam van een sectorale collectieve arbeidsovereenkomst, ofwel bij gebrek aan een dergelijke overeenkomst.

Ten derde, er bestaan geen statistieken betreffende het aantal bedrijven die beschikken over een bijzondere arbeidsreglementering.

Ik heb geen enkele klacht ontvangen betreffende de toepassing van deze wet. Ik wil er trouwens aan herinneren dat de wet zelf uurlimieten voor de overschrijding van de arbeidsduur voorziet. De toegelaten flexibiliteit is door de wet relatief omschreven.

De heer **Filip Anthuenis** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor haar correct en volledig antwoord.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

- *De openbare commissievergadering wordt gesloten om 10.40 uur.*

- *La réunion publique de commission est levée à 10.40 heures.*